

عنوان مقاله:

جایگاه همبستگی مرزی تنگه هرمز و منطقه خلیج فارس در امنیت ملی ایران بعد از جنگ سرد «رهیافت ژئوپلیتیک یا قدرت محور»

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد سیاسی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سروش امیری - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران

جواد کیانی - عضو هیات علمی دانشگاه علوم انتظامی امین

خلاصه مقاله:

در سطح بین المللی خلیج فارس به دلیل اهمیت فوق العاده اش در تامین انرژی جهان، وابستگی صنایع پیشرو و کشورهای توسعه یافته به این ماده حیاتی، به شدت مورد توجه این قدرت ها می باشد. تنگه هرمز تنها خروجی خلیج فارس است و از آنجا که همه کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه به صدور نفت از خلیج فارس وابسته اند و بیش از نیمی نفت مورد نیاز جهان باید از تنگه هرمز بگذرد، این تنگه اهمیت بین المللی دارد. ایران بزرگ ترین کشور خلیج فارس است و بیشترین گستره جغرافیایی و مواضع حفاظتی را در این منطقه دارد به این دلیل تنگه هرمز از اهمیت بسیاری برخوردار است و در حقیقت دروازه ارتباط ایران با منطقه و جهان شمرده می شود. این مقاله با روش توصیفی- تحلیلی درصدد پاسخ به این سوال است که ژئوپلیتیک تنگه هرمز چه مزایایی برای منافع و امنیت ایران در منطقه خلیج فارس و جهان دارد؟ یافته های پژوهش نشان می دهد که تنگه هرمز در دهانه خلیج فارس موقعیتی را در اختیار ایران قرار داده که در تمامی معادلات و محاسبات ژئوپلیتیکی توسط کشورهای مختلف در مورد موازنه قدرت منطقه ای ما، مورد ارزیابی و توجه قرار می گیرد. همچنین تنگه هرمز می تواند عامل وحدت بخش و زمینه ساز همبستگی مرزی بین ایران و کشورهای منطقه خلیج فارس باشد.

کلمات کلیدی:

رهیافت ژئوپلیتیک، امنیت منطقه، همبستگی مرزی تنگه هرمز، جمهوری اسلامی ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264236>

